

A

199

VII.

Bethlen Nagy Sámuel
kéziratos könyvéből, 1752

Síriái versek 137 - 178 szott lap (172.
sz.)

jelzet: K. 292.

Nagyenyedi "Bethlen" Dokumentáció
Könyvtár

134
NARRAEVS PERPETVVS, Magnus Spei
Adolefcens Michael T. Tsepregi Narici Perpetui Viri
Longe Celeberrimi Cariffimi atq. Eruditiffimi D. Jean
cisi T. Tsepregi in Ill. Coll. Ref. Cand. SS. Theol. Professoris
Solidiffimi. Kemgi Cariffima ac Energet. D. SARAE
VIRIS Matrona Eximius Virtutibus Ingens Sexui femi-
nes Decus addentis Filius Unicus uniceq. Dilectus
Nuper admodum in Ill. Coll. Ref. Cand. Eloquentia Tulliana
nunc iam Aega Mortalitatis praerogative completa
Eloquentia Angelica in Caelis cultor ab Ill. Coll. Ref.
Cand. publice defleat Epicediisq. Conneftatus
Anno MDCXVI Virentia Parnassi Virgines Iva Abi-
tautibus Valde LXXVIX Die III. ante Calendas

Ingens Luctus Noftri Argamentum Michael Turovici ^{Martius} Tse-
pregi, qui nuper magnis in Palaestra literaria paffibus
ad Virtutem contendebat. Natus accepit e Familia Tur-
hovitiana Tsepregiorum a multis retro annis inter
Pamones florentiffima, Aritiaq. Ceteris nobiliffima Ro-
anus Epus Spect. ac Sen. D. Michael T. Tsepregi Laribus
e Pamonia in Daciam translatis cum ob Veterum
Natalium Splendorem tum ob Virtutes ad omne excel-
fum exaggeratas Celfiffimo Fratri Principi Micha-
eli Apafio I, intime fuit acceptus nec levibus ab
Eodem decoratus Honoris Adorais. Tediis Sibi sociave-
rat Ingalibus Michael Excelles sexus Formofioris
Ornamentum Spect. ac Sen. Dominam Margaritam
Agofon Amore Coniugali Aeternifid. potem. e qua
vna fufcepit intemperati Amoris Pignora Samuellem
Senatorem Candionopolitana Michaellem Michaelis
Cujus nunc Suprema deflemus Aram, et Alexandrum
Crem Cand. non ultimi Subfellii.

Atq. hunc Secundus Michael pofthabitis Numis
Vere Secundo Mundi Delicias p. Meritisq. Honor

eo omnes contulit curas, ut se divite Scientiarum Sa-
perlectile ac cumprimis uberrima Sacrarum Literarum me-
se locupletaret. Verig. nominis evaderet Harivaeus.
Neg. irrita Eju. Vota fuerit: ut qui ob Traditionem eximi-
am, quam sibi in Republica Literaria Comparaverat
primum quidem in Ill. Coll. Ref. (aud. ss. Theol. et Phi-
losophiis) Vniuersarum. 10. Professor renunciatus fu-
erit, ac deinde in Ecclia Reform. (aud. sacro Praeconiis
Evangelici Munere Ornatus, praeclarum in utraq. Pro-
vincia Florid Dei promovenda Instrumentum. Feliciore
sibi junxerat Aymendo Matronam Sedulissimam, Vilag.
integritate nulli Secundam, Cariss. ac Gener. D. Mariam
Somodi Sansondi: quae eam quinque Liberiis auxit,
feliciore Lucina procreatis, Rebecca summe Rev. ac Cariss.
Viri, D. Ioannis S. Miklosvari nuper in Venerabili Dioe-
cesi Nagy Danyensi Ministerium Evangelicorum Senioris
atq. in Ecclia Reform. Miste-Torshusensi Praeconiis Evan-
gelici, pro dolor! jam fato funeli Vidua, Michaelis Viri-
dibus Annis extinto, Francisco Michaelis, cuius nunc
Cineres tumulamus, Emitore iterum Petro, et Mose
jam praeviden. praevidis Mortalitatibus exsolutis, Caes. Rudolphi.

Textum in hac Germanis Cognationis Pentade locum
occupabat Summus Vivorum Inguis Orbis Eruditi. M. P.
Seculi certe Hostis Phoenix, Celeb. Cariss. atq. Erud.
D. Franciscus Furlovitz Hespergi, in Ill. Coll. Reform.
(aud. ss. Theologiae Professor: qui e Coniuge Virtutes
Matronarum Spartanarum longe superante Cariss.
ac Generos. D. Sara Viski eximium tulit Par-Liberorum
Michaelis, cui nunc Iusta Johannis et Annam, in
mystica Aetate Conclamatos Germani Fratris Cineres
se lamentantur

Prose

Proseminum Vita ingressus est Michael, Francisci
Filius Anno Seculi lubentis XXXVIII Die X. ante Calen-
das Apriles, Hora VIII Matutina: qui Canabula egressus
tanto ardore Studia Literarum excolbat ut omnibus
esset miraculo, tamq. infolita in iis Capiebat incremento
ac si secum natus haberet Literas, nec illas ei discere,
sed e divite Mentis Penna depromere solum necesse
esset. O quante de eo Nobis pollicabamur: quum
praecursorum futura Magnitudinis Florem, aureamq.
Volorum messem vel in herba lacti intueremur.
Sed o nunquam data festa longa Summis Praeoces
Ejus Virtutes, ac miraculo proximas Praeox Mortali-
tatis fatum in Terris abruptit! Quum enim in Ill.
Coll. Ref. (aud. Eloquentia Tulliana) operaretur interq.
Crescentes Dei Harivaeos ut veri nominis Harivaeus
Dogmata Legis Christianae arde combiberet in Aca-
demia exocatus est Caelestem Anno nunc latente
M.D.CC.L. Die VIII. ante Calendas Martias hora post
meridieum IV. O Te Felicem, Michael! qui e squa-
lentibus Terris ad Michaelis evolasti Archangelum
Harivaeus jam Epi Perpetuus, quique inter Seraphi-
cos Paradisi Oratores non jam Tullianus, sed An-
gelicus cultorem Te esse gloriaris Eloquentiae Virtu-
tes Tuas, Adro dignissimas Aclermitati transcri-
bis dumq. Mortales Ind. Exuvias Die III. ante
Calendas Martias, Anno nunc currente M.D.CC.L.
Fumulo Majorum Inuol inferuntur, sequentibus
Ebi Epicedius L. M. D. parentat

Illustre Collegium Reform. (aud. iopolit-
tanum.

140.
Omnibus est Lethi calcandum limen avari
Expers nullus enim Funeris esse potest.
Nil Libitina ferox curat, non flectitur ullo
Eloqui dulcis Vectar, nonque minis.
In Pueros aequae torquet malefana Sagittam,
Ac grandes Juvenes, decrepitosq. Senes.
Nondum post decimum Michael compleverat Annos
Dinos condit cum Funeris atra Dies
Quid facimus miseri? Cur nascimur? Ecce Senectam
Aevi qui Pythi Vivere dignus erat:
Extinctus jaceat immaturo Funere raptus
Quem deflet totis Jons Aganippis sanguis.

Pet. Heermannsalusi.

Aestas ut ipse rosas, Tyrio de murice oretas
Profecit prima Violas aetate cadentes.
Sic ubi iusta minis Caecum fluctuat ira
Obvia quaeque ruunt, squalent oppressa tenebris.
Occidit et Michael primae Flore Juventis
Ante diem rapuit Quem Mortis iniqua Potestas
Pallidias coluit multum felicitate Artes
Dum vixit, Sacri didicit Mytheria Pindi.
Et fuerat nostri nitidissima Stella Lycei,
Magnorumq. fuit Decus et Spes una Parentum.
Apost jam Caelesti persusus honore refulget.

Gabr. Rivanti.

Divinis Labiis Vaticinatus est
Vates Iesaias, Fata Salubria
Dantis Christiadum olim,
Hoc Aemigmale Nobili:
Non infans erit, aut decrepitu Senex
Illic amplius ut non repleat dies;

Nam

141.
Nam natus Puer annos
Centum Nobilis occubat.
Hoc Aevum Michael Noster Amor probe
Complexit celeri temporis orbita:
Qui non tam diuturne
Vixit quam bene, quam pie
Imprimisq. Deo religiosus: et
Musis Laurigeris, atq. Parentibus
Dilectus, peramatus:
Iucundus simul omnibus Michael Albif.

Infans Michael Armis Compagne solutus
Aetheris excelsi Regna beata tenet.
Iamq. Deo propior Terrarum despiciit orbem
Quem gravat et pulsar tanta Caterva mali.
O Te felicem nimis. Alti Regia Caeli
Quem fovet et quem non Terra maligna rotat.
Ille Sacer Michael Princeps Archangelus, arcto
Se tibi devinxit Federe, Teque Sibi
Es iusto certe Titulo Michael Michaelis.
Inte nam Michael fertur Amore sacro.

Fran. Endredi.

Cum Doreas furit, et gelida bachtur ab Arcto,
Vastat Agros, fœnit silvas, et Chloridis Hortos
Proterit excultos, Floresq. incestas olentes
Non parcat Violis, non Cathis haudq. Rosarum,
Ridentem faciem, nec candida Lilia curat.
Sic Mors omne Sacrum, proceps demensq. profanum.
Proterit illa Senes Juvenesq. Aetate virentes
Nec Pueris parcat teneris nec flectitur annis
Nomen fuit Michael teneris innoxius omnis
Quem tamen impia Mors crudeli Funere misit. Ad Jovis

N^o Deseris an Michael Patria Virtutis imago:
Aomios Fontes, Pegafideff, Deas?
A teneris Musaeus eras Specimen Pietatis,
Salamen Summi Spesq; futura Patris,
Spes fueras Saeri magnum Decus atq; Lycei,
Delicias Sedi Narir itemq; Dei.
Tunc paces Michael tanti nunc causa doloris?
Qui fueras Patria Gemma decora Domus.
Vixisti Christo Christi requiescis in Ulmis,
Amplius in Te nil Mors fera juris habet.
Lad. Telehi

Haec Dies verae mihi Festa Vitae
Pace nam Christi fruor in Corusis
Aetheris Campis ubi Nomen amplam
Condidit Arcem.
Mens agit Caelo requiem sereno,
Exulat terror dolor atq; cessat:
Saeva nec Pacem quatiet beatam
Mortis imago.

Steph. Mack.
Musarum Decus Eximium Spes Magna Parentum,
Delicium Paritum Palladium; Proxi!
Quid facis? O quorsum celeras? Sordetne bicollis
Mons Tibi, praedulces aut Heliconis aquas?
Dignus eras Michael Cumanam aequore Senecam
Tishoniz Dies, vivere dignus eras.
Obligeras siquidem Tibi Mens praecelsa Maronis
Et Mens Maconii prodigiosa Senis.
Cur igitur properas? Cur dulcia Festa Parentum
Linguis, nec Dispidum vis habitare Nemo?
Sed

Sed Te jam Tua Fata vocant, obistere Fati. *148.*
Quis queat? Haud ulli vellere Fata licet.
Perge igitur quo Fata vocant. Se pandit Olympus.
Ingredere O Sanctos Hoffres Abrare Laras!
Sigism. Eperjasi.

Flos eram, Pindig; Nemo Colebam,
Adfuit doctis Heliconis undis;
Sed fui nuper calido repente
Sole perustus.
Marceo, melli mea Spes in herba
Aruit, vix octus eram novellus
Sarculus docti Nemois Supremo
Funere mergor.

Non tamen totus cecidi, nec omnis
Marco: Fletus cohibete trifles,
Parte nam viro meliore, raptus
In Paradisum.

Flos eram nuper Disidi, Roseti,
Cynthis Sacer; meliore sed jam
Sorte sum factus peramandus Hosti.
Flos Paradisi.
Steph. F. Debrececi.

Mors nec Divitis Altra
Nec transis Miseri caeca Marahia.
Aequo sed moderamine
Ut flexerit Miseros sic quoq; Divites:
Velocique rucis pede,
Nec metam sibi, nec praestituit diem.
Aequa saepe petit ferocem,
Et Soaves Pueros, et vetulos Senes.
Exemplo.

144 Exemplo Michael docet
Dum Mor's efficiat pallida, flebili
Illum nam Puerum fere,
Fatorum rapuit dura necessitas
Joseph. Meres.

Præsaturn Mortis violentia fulminis instar,
Perniciæ Musis, Perniciæq. Pius.
Vulnera magna tulit, quis non maiora veretur?
Et quis, quæ doleat, non sua Damna vider?
O immane nefas! facies miseranda laborum!
Occubuit Michael, vera Propago Patris.
Hunc Porus Adandum plangit planguntq. Parentes,
Ut Patriæ Florem Remq. Decusq. Domus.
Lustra duo atq. duos nondum compleverat Annos
Pro Vita hac illi Vita perennis erit.

Sam. Gifford.
Exiguos numero longos Vicibus Annos
Mente Senex vixit, Corpore pene Puer.
Cujus præpetibus processit passibus actas
Iam videri in Christo reddita dura sibi.

Steph. S. Danyai.
Omnia sunt Hominum tristes vicina ruinae,
Et subito caesa intereunt, quæ forma videntur.
Non telas florens, Vernantes viribus Anni
Non Formæ decus, Argenti congesta Talenta,
Non Regalis Honos, Vastæ Sapientia Mentis
Objiciunt diro secunda repagula Morti.
Nec Te Forma decens, Michael, nec Flosculus Aevi
Primitius diro potuit subducere Letho.

Mich. Somladi
Omne

145
Omne quod est genitum, fatalem senties ictum.
Pareat enim nulli Mortis anara manus.
Dum trepidi fugimus? Fugientibus imminet Hora
Ultima, retrogrado non reditura pede.
Ecce jaces Michael, primis prostratus in armis.
Discite Mortales quam cito Vita fugit.
Joan. Angyalosi.

Iam tibi Confecti præfens est terminus Aevi,
Et tua membra vocat Terra patente sinu.
At tua Cognati, inferat Mens Aetheris orbes.
Mille Donis Felix Intuitusq. DEI.
Spes est certa: Cavo tua surgant Membra Sepulcro
Et postliminio sidera celsa petent.
Tunc totus Cælestis eris semperq. videbis
Caelituumq. Domos, Caelituumq. Choros.

Steph. A. Desi.
Infracti Michael miratur Limen Olympi,
Amplius haud illum Terra noverca quatit.
Vesatur Ambrosiis Dapibus, Nectarq. perenne,
Quale negat sterili parcaq. Terra, bibit.
Michael Telebi.
Ut fugit Umbra levis vel Flos ardore perustus
Labitur aut Rivi fulvis unda perit:
Sic Michael, tua Vita Vivens florensq. recessit
Iamq. tuos Artus flebilis Umbra tegit.

Steph. Aytai.
A fati positam figis transcendere metam
Iurag. tripliciuna posset mutare Sororum.
Hunc Michael, tua Membra rigens non canderet Umbra
Nam Te sancta Fides teneris ornare in Annis
Ex supra Populi sortem Mens celsa locaret.
Sam. Palaphi
Leli

146. Aelianus inja tudos Munkájában
Hogy a böls Pittacus meg-hanyvau mában
Le-tett egy Lajtacját Ajándék formában
A' Nytilenai Város' Templomában:

A' Végre hogy arra lett gyakor néresből
Meg-tudná mindenel mit jeles intsből
Hogy az Eler áll ez Világra jövesből
Es a' Koporsóra frállo le-menésből.

Mindnyájon ugyan is itt fah meg-fordulunk
Minsegy jatek nerő Hellyen s majd indultunk
A' Koporsó felé, melybe be-fordulunk:
Ist fel-fem nöhetünk ott-ahor és ki-mulunk.

Hépregi Mihálynak lánháda jelszójából,
Kevédehegy tájban esett Halálából
Kedves Szülemel Szomorságából
Sicakmas Verséink Materialjából

A' ki e Világra nem olt reg fruleték
Meg is ez Elerből immár ki-me-és-ték
Tette is a' feter' Sirke be-teltek.
De belte Intöl Nemnybe fel-vittek.

L. D. Kemény Simon

Mint Szomorságnak meg-enyhitésére,
El-epedet Szarvas hideg kut-fűjére:
Vagy mint Hajos Mester ki-tötő Hellyére,
Sic, el-faradott mádar is fűjére.

Igy Hépregi Mihály Krisztus Jézusára
Sic, mint Elő-virneki forrására:
Intott Eletének szendes Rer-partjára
Nem ragadott Világ Del-poltoságára.

Kérde hirtelen jina tengelyének
Forrásán Virága hervadt Eletének
Hatal érő homály vete Kóp-fűjének
El-hudnyk egy díszre Muszák Seregenek. Oh.

Oh Prometeus Dánat! melyre fűggesszéltek, 147.
Szülei Fűjéket s Dunah erefűtéltek,
Esofó Remeket Könyvbe merítéltek,
Estrajohat fűrü raportat hintéltek.
Hoha borult fűnye nem remelt felhőben,
De van Jézusánál már egyfű erőben
Meg-nem keveredvén Világi fűrtőben
Tette lefű ott, hol most Lelke, jövendőben.

Prof. Rhedei János.

A' mint Parnassusd kettős telejére,
Es a' Pegásusnak lies kut-fűjére
Vissza az ut s le-tér annak merjére,
Hagy jűgátás méggen Eg-mengeretére.

Sic, mint ott a' Muszák fröngű zohogásból
Szemeikből zápor fűll nagy aradásból
Körtől van Apollo fűrü jűgátással
Le-tette Harfájat bus habarodással.

Sic, mint, mert egy éhes Rosa el-faradott
Kertében, mely körtől fűll minap tamadott
Es a' több Rosák kört nem fűllá ragadott.
Minthogy a' mihor nem vélnek el-fomnyadott

Hépregi Mihály volt Hűve e Rosánál
A' ki böls tanácsát követve Atyjánál
Larott zöb Kertében Parnassus Halmanál
Es itta vűrűt Pegásus Kűjűtől

A' Tudományokban nagyra ment vala már
Nem leva' fűll kört horra fogható Pár,
Mert Elméje ottan vala mint kűnses vár
A' mely magában fűll drága dolgotat vár.

Miltan hűr a' Muszák keserűfű fűjénél
A' nagy bánat miatt magoktól sem bírnál
Apollonak együtt bus verséket jennél
Hogy arókat partján el-műjűh a' szignál.

R. Sz. D. Prof. Rhedei János

Midőn a' sünyes Nap meg-indul azjára
 Es fel-hag ar Egnen hajnallo boljára
 Hogy a' mig ala-jáll Efvél. Hárára
 Jntse sugárait Föld Dolysejéjára:
 Vidam reményeget iger mindenelt
 Örmöt sennyvel kor Földi Hépett
 Szeret vig upulást fel-nyulo Hegyett
 Völgyett Merőt, Virágos kertett
 Efvél Háraba de ha be-erlerik
 Es seletes Háló Aggaba rejterik
 E Földet finiere homály követerik
 Mindenek kedveler ehor le-vekerik.
 Tsepregi Mihály-is mint Nap grejében
 Ugy tiündöklött a' mig Musáth kertben
 Mulatott, Helicon kies Merejében
 Nevelődven napról napra frép híreben.
 Mihelyt lahója lett Parnasus Hegyénél,
 Ki-tiündöklött sünye nemes Elméjénél,
 Ragyogott sugára nagy Serejségénél,
 Mellyel neveléde frép híre Nevenél.
 De oh nagy fájdalom lön el-enyésrésé!
 Halálos homályba hamar merülése!
 Musáth Seregenél mellyen remülése
 Efel és selete Gyárba öltöresé.

Andri Sámuel Urfi.

Halál ellen senki elmes Dolysejé
 Nem hasznal, restül itt szjál Serejsége
 Dádjad a' hartról kornak Erőseje
 Sugar termenelís laulad Deliseje.
 Fel-emelven Hátar kövér Esetünte
 El-fraggatja lántar kerdett Örmünte
 Nálja legottan Reményer szivünte
 Chefsiger Porba taharja Fejünte

Tsepregi

Tsepregi Mihály-is noha Dejével
 Mint Tulipant vala kedves Termével
 Vala mint Viola Srelid Erholásával
 Kedves mindeneknél frép Dolysejével
 De meg-is Halálnal ahadott kezen
 Helyheredél Tette selet Föld öbleben
 Lelhe meg-nyugodott kauftsnak öleben,
 s Vigados Memyei Szentel Serejében.

Kendeffi Elek Urfi.

Ha fövenyeskeje a' fojo oránah
 Meg-ahad vege lefré egefr folyafand:
 Nem lefré mutataja wo jarafánah
 Sem az egen sulo nap-haladafánah
 Ugy ha Eletünte ege fövenyeskeje
 Meg-ahad legyen bár kissebb refrerskeje
 Elmulit napünte vidam Serejsége,
 Minshogy alhor Halál sekerik melheje.
 Tsepregi Mihály lön most emel Peldája,
 Kinek Fertályig-is Elete orája
 Meg le nem folyt vala, de Halál Probája
 Azt meg-ahasztotta es merges káfrája.
 Földi Eletének noha Enyészete
 Förtent és Tettének Halálos Esete;
 De Lelhet be-fogta az Eg' Menyerete
 Rörtünk is sem-marad nagy Emlékezte.

Zambo Ferentz.

El-enyészék Musáth. egyik Chefsége
 Homályba merüle Seregiüh Srejsége
 Tulliusnak kinel vala Dolyseje
 s Kereftien Máronak Elmes Serejsége.
 Vala hiv lahója Musáth Sallafánah,
 Terevett Vireben Symphah Foccafánah,

Szem.

150. Szemléltet nyomdohat nagy Hiru Atyjának
E Tudos Seculum erős Aklátsának
Eletének noha lett hirtelen Vége
Mafák közt Nevének de nem képen Vége
Dumnah is exette nem lefeszésoha Vége.
Nyugodgyék Versének art kívánnya Vége.
Deak. Pál.

Tavaszkor Violák szépen Virágornat
Kedvesen Kertekben Rosák illatornak.
De ha az hideg ősz el jo meg-változand
Szinelben és korot Virág helyett Hornak.
Hlyen vízföntagfag alá rehesztetett
Az Ember is minshogy Sárba teremtetett
A' kinek ha Elér tegnap engedtetett
Ma, oh nagy Vátozás! Sárba rehesztetett.
Im Jézus Mihály e' doloz' Peldája
Kinek is meg tegnap Elete Rosája
Friszen illatoros de Halál káprája
Ma le-nemfrie es lön Koporsó predája.
Enged. Samuel.

Sűrű Jaj kiáltás Erdelbel Egcher
Jajkor soháshodás bövös Fellegcher
Damar el-bovitata ma Firtes Fejcher
Kik nélkül kefergik Szerelmes Vereker.
Mert az Erös in maga Szolgájában
Hatalmat mutata Dólis Profetájában
Errel díszült meg nagy Apostolában
Hogy ama Sitalmas Encher Szájában.
Er Aroni Harnak elhunya Remenye
Elhunya hirtelen kardes Sreme-fénye Jaj

Jaj! mihent nyitátek fel bolcos övénye 151.
Mint hora törisset ma övénye.
Hínsen itt jateka a Vah Szerensfeneh
De nyoma láttatik JESU jobb Kerenel
Es vagynak Hírai böls Végzefeneh
S Maga Szolgájához való Szerelmeneh
Mert méne Jézus Mihály Jézusához
A' minden Angyalok Mihály Angyalához
E' Puermeset hívá el Krisztus magához
Ki meg nem ragadt Volt Világ Hírságához
Sombori Antal.

Hírs olly szép Virág frál Florisnák Kertében
Sem piroz Florának kies Ligetében
Sem munás Cerefnél tágas Merejében
Sem Málnafuát Almás Erdjében.
A' mellynek ne-efnele végfő hervadása
Hamar enyészese es földre hullása
Ha art a' melegnek komeny oftrómlása
Vagy a' faggos Szélnél meg szagja fuvasa.
Jézus Mihály is szép Virág frál vala
A' ki, ündöllenél meg mihor Hajnala
El hervada es oh Fajdalom, el hala
El-hullván Jeseinek Sátora es Fala.
Sombori Péter Gram.

152 Epicedia descripta per me. Samuelen
Hagy in Contumacia Bruckstufeni 1757.
viii Idium Aprilis.

Néhai
Meltóságos Lofont: D. A. N. 79 R. A. T. A.
U. r. A. K. r. o. n. y. nagy Meltósággal kinyitotta L. D.
Hadadit V. E. S. E. 22. 79. I. S. T. V. A. R. U. r. E. l. e. t. e.
ben szerető Halálában is töltött et nem vált
Haras Tárjánál: ^{külföldi} ~~sem~~ ^{ver} Versek.

Oh 'aranyh Világnak Váltorandóság.
Sikamló jég hátán álló Daldogfaga.
Egy szempillantásig tartó Vigasztága
Gyenge yserp lábán épült Urasága.
E Világnak oh. melly rövid Dísősege
Ünnep örömeinek egy yserp Edezsége
De Tenger. főt meg több, nagy keferűsege:
Hát fűt nem valófag, minden Ehesége.
Kih a Dísősegek Ezen ma repdesnek
Jaj! holnap a földnek porába le-esnek.
E sorsa vagyon itt Rumak és Ehesnek
Szegénynek, Pardagnak, Parasztnak, Kémeknek.
Jaj! miként Sirassan váltorandóságát
E Világnak és nagy alhatatlanságát?
Panaszomnak miként öntsem ki szűzességét
Es bódult szívemnek nagy szomorúságát?
De Jaj! hogy említsem már D. A. N. 79 R. A. T. A. n. k.
Hever, mert majd vége lesz Vigasztágának:
Látom enyészket már senyes Kárpátjának
Hallom siralmát is Gyászos Dorozsánál
Oh Te yslárd Világ illy nagy bar sejiünkre
Miert horát, homályt vonván fel Egünkre?
Vas lántrot és behot vetel örömiünkre
Nehé Malom köver boritát szívünkre.

Ed.

Eddig Danfi Kata élt nagy Daldogfagban 153.
Mint Páros Perlire Páros Vigasztágban:
Szerekes Feje is élt nagy Uraságban
Tanács Ur's Prezidens leveti er Országban.
Több teret is sehiút Vállain Fejének
Mert volt (Fia leveti a jó Szerekesnek)
Fő szűzanya Köre szűznek Vármegyének:
Meg. felet Embrül gondos Dísősegeknek
Az Igaznak Iggyet et nem fordította
Fehetnek ő a Fejert nem mondotta
A fejegek öregek meg nem búfította
Sem a fejegek stóvát et nem pusztította.
Nem végen is öter új Dísőre omelte
A Kér Feje Sas, es igen meg-tisztelte
Statusi Tanács Ur Államát rendezte
Melyben ő is magán Hűséggel viselte
Hát meg mennyit szűzlet az In Haránál?
Mint ör állo, mennyit használt Vállánál?
Ha erőt valaha Könyvekben imánál
Dírom gondat adna alámely permánál
De oh nagy valtorás eret már et mustak
A vig napok gyászos napokra fordultak
Reánk nagy Danatnak árjai odultak
Füldölő Egink Homályba borultak
Mert már Veszélyi István Ur le-tette
Eletek Dorozsát Gyász be-kerítette
Gyermekai állnak halogva Mellek
Könyverő Záporban van sok szem érette
Hát meg hogy igyam le bus Haras-tárjánál
Danatnak nincs vége Könyves Pardaszánál
Az Egig hatott már frava Siralmunk
Nagy öröme foly Könyv hullatásánál

Sive

Szíve majd meg-hasad örömjű Dínarjában
 157. Szah jaj, szah panasz van szohoz szájában
 Szah fir, szah kesereg selete szah szájában
 Örömet magánál nem talál Hárában.
 Itt árva Perliszét látni nyögésében
 Melly kesergi Tarsat bus örvefégeben
 Vagy látni Haltriont nagy keseregében
 Mikor fir szohozva Tenger' szel. vesztében
 Vagy talán kesergő Pellihány fraggatja
 Mellyet banaszában torhat hasogatja
 Meleg, piros Veret a földet itatja
 Szírást az Hegyeh körötte szatogtatja
 Jaj a szép Hárasság vált már örveféggé
 A Paros Vigasság bus Teleresféggé
 A kedves Edeffég vált Keserűféggé
 A Paros Melegség faggos Hidegféggé
 Nem hall már e Világ Tróf Dánsi Kálánál
 Más Világat kíván früntelen magánál
 Hideg Tester által ölelte Tarsánál
 Es így kerdi el már Rendit Szíalmánál
 Nem meggy Kedves Tarsam, nálam nélkül nem meggy!
 A minc eddig most is 'Horraim hüfeges légy!
 Jaj! ne hagy el, Tarsul mostan is Melleid vege
 Kér egyet a Szív közt jaj, fradást ne tégy.
 Tűz! el-nem váltam Töled Etelemben,
 Végig meg-maradtam igaz Hüfégeben
 Mert Szívem lakarott mindenkor Szívemben:
 Töled most sem válok el-temetégemben.

Együtt

Együtt megyek vele a földnek gyomrába
 De-kisérlek Tegyed, Temetőd Dolijába, 155.
 Es mikor öltöröl Angyal Formába
 Együtt öltöröm-fel Testem Sátorába.
 Meg-hagyom Koporsót köből színiálljánál
 Árva Vas Pennával illy frohat irjánál:
 EZEK HOSEGESEK EGYMASHOZ VOLTAK
 MES HALALOKDAN-IS ÖK EL-NEM VOLTAK
 Meg-hasada az Eg Könyves Panaszpróra,
 Válasz jöve Memnytől sürü Szíalmára
 Mert Tegyed Halála után nem solára
 Duta Etelenek Végfő orájára.
 Tetszen vagyok semmit az Haláltól nem fél
 Szíver nem szándosza keseregben ejtő fél.
 Mert elötte vagyok már a Memnyi Tétel
 Örök Doldagfágot, mellynél magánál lét
 Sol Könyörgésével vigja az Eg Varát
 Az Ime adta már Szíve Altárát
 Mindjárt el-hagyja most e földnek Határát
 A Memnyi diágnál látja már Sugárát
 A Jézusnak Kévet Sürüm emlegeti
 Minden Reményét abban helyberteli,
 Örül, örömeben szah art befűrteti.
 Hogy majd a SZOKON Jézusát követi.
 De Testamentumot kíván előbb tenni,
 Addig ez Elerből nem alar ki memmi,
 Adakozó kíván mind Halálig lenni,
 Nem akar magára szűrény Kévet venni.

Rendis

156. Rendit nem iron-le Testamentománál
Hirelhedéft azért mert veám fogtánál:
Eleg hogy ezt mondom én most nagy Jádánál
Es nagy Fejedelmi Személy Munkájánál
Mert meg-vigasztala soh EKESEIÁKAS
Collegiumokat és kissebb Scholákat
Deakokat és soh Kegyes Profetákat:
Valljon ki tett ily nagy Hirbeli Jádálát?
Testalafa emnek erehre meggyen
Molto, hogy Adástan körtünk Heve legyen
Molto, hogy ő rola más is Peldát vegyen
'S az In' Hárával ily nagy Jókát tegyen.
Mihelyt Testalafa írva el-kefrüle
Doldog belte a szép Nemnybe fel-repüle
El-kefrüle Kizállyi Székbe be-üle
Vagy Arany ideje ott már fel-de-üle
Meg-hidgült Feste e' Földön marada
A' Vornel Jollyása abban el-apada
Ortráján a piros Rosa meg-hervada
Férjenek Fesztől inn el-nem frakada.
Ugy van! Ezt kívánta soh Ohajtásában
Meg-is nyerte a' mit kívánt Siraknában
A' hivet él együtt Elete Folytában
Annak Feste mellé felhívék Holtában
Ugy van! mert Férjével epen egy Döben
Egy Sírbe tetíték Sibon a' Meröben
Együtt kelnek is fel mihar-jövedöben
El-jöved a' Kristus szép fényes Felhöben.

Oh!

157. Oh! virha Erőtt Páros Eggessegek
Együtt Eleteben volt nagy Deheffsegek
Az Istent her együtt bürgött Kegeffsegek
Egy Helyt 's egy Döben lön is Femeffsegek.
Sivnak Gyermekei nérenek az Egehre
Kereket hofolták Dánatos Feketre
E' Világban élni vagyon már terhelte.
Mert holtig való Gyás borult vig Feketre.
Sivnak két Vejer sírnak soh Seregnyek
Sremeitből folytak árado Örvények,
Mert oda vagyon már zöldre Remények
Setetsegebe merült tündöklő Nap-fények.
Dem az Oltár mellett a' Papok is sírnak
A nagy Dánat miatt magokkal nem bírnak
A' Gyásos Profeták Dús Verséket írnak
Es zohognak sírban a' Temető, Sivnak
Nyugodjál-meg, Kegyes Afzromy! itt Fekeddel
Lelkud még valaha egyetül Fekeddel
Alkor benni fogad mind a' két Refekeddel
Az Eger örvényben együtt Istenneddel.
Többer sokkal többer még volna szólhatnék
De emel nagyobbat valljon mit mondhatnék
Mindem Diszkrétu hogyha meg-írhatnék
Arca Salamon Perma kívántatnék.
Mondjad Musám nintsen ez Afzromy-nak Parja
Soha emnek a' Sir' Heve be nem Zárja
El sem törti semmi Öron virut arja
Hálatatlan híre mert az Eger járja.

Vege

158. Halotti Duffurtatara valo Elöl járo
VERSEK.

Tenger' kék Virein úrdovalo S I R E N.
Vespréllyes járdit üri az Emberen;
Mert Sív hajto Siavár hallatván Tengeren
Arva el bámulnak foh framu ereren.
Ifudálljál ujito módját zengésének
Velvén art Musilán éhes pengésének
Vagy Enellő Sereg frava ifengésének
Meg-allitján újat Hajók zengésének
Sőt a futo frohor addig körrelgetnek
Az elöb nyomulván után overgetnek
Miy nem ifal-hellyire jutnak, vagy Szigetnek,
Vagy örvény S Kö-füllán Hajót töregetnek.
Hajás énekének ez álnoh jutalma
Hogy kité nem ártott Sebesnek fuvalma
Sem hórszús Tenger hanyhódás unalma;
Arolat borisza hajó töres halma.
De a mi Sireniünk feregett más eneket
Melly noha végzet tal Ifjához S Veneket
De fél mullja errel a több Sireneket
Hogy a leg-jobb utra veret mindeneket.
E nem ifalard Siren Veselemyi Ifván
A kinek Trimeren Sirenek példárán
Solott is nyelohen; de jó utra híván
Arolat kék rózsáran jártak tantorogran
Ugyan is arent volt Ország ör alloja
Hogy az igaz utnak lenne Strafaloja Ex.

Extelle is Tifitet 's nem volt hatrálója
Miy fremet be lepné Halál poh-húfója. 159.
Frellyát el is érte meg-furván Pallyát
Meg-harcolt hartrának tartja nyert Palmáját
A Győzedelmének vette Koronáját
's abban meg-haptfolta Kíjstól Köszölgését
E Köszöl nyugalma várt ifendefsegének
Eren Vett pihenést el-badjatt delhenek;
Ita néri Sz. Sírnet Dveritőjének
Zengeder frájába a Sion Enek.
Es Enek fravára oh ha mi is futnánk!
's Dününk fater úján Szövernék gyujnánk
Uj Jerusalembé bírom majd el-jutnánk
Ott ifirta herket ifusunkat nyugmánk.
Ma's.

Szerer Musam Gyemant Táblalat magadnak
Soh Szár Eftendöhig mellyek meg maradnak
Eméftelő Tíz miatt ifro nem olvadnak
Papíros módjára el-is nem rothadnak.
Ifj Verfer arolra Prof. Dánsi. Katárol
Regi Ur: Hárbol lett fiammarafárol
Kegyes Eletek egef. Follgáfarol
Vegre oh Fajdalom! nem varr Halálmal
Kd-fel tartos Arany Detüllet Siépféger
Éhes Liliomnal kedvesb Süreftseger
Páros Eletek Föhelleftseger
Es Férjével együtt nyugva Temesféger.

Hogy

158. Halotti Duffurtóra való Elöl járó
VERSEK.

Tenger' kék Virein úrdovalo S I R E N.
Veszélyes járdur üri az Emberen;
Mert Sív hajto Siavár hallatván Tengeren
Arra el bámulni jól framu ereren.
Ifudállgál ujito módját zengefeneh
Velvén art Musiháh éhes pengeseneh
Vagy Enellő Sereg frava ifengefeneh
Meg-allitván utját Hajón zengefeneh
Sőt a futo frohor addig körelgetne
Az előbb nyomulván után evergetne
Mig nem ifal-hellyére jutna, vagy Sijetne,
Vagy örvény' kö-früllán Hajót köregetne.
Nyájás éneket er álnoh jutalma
Hogy kettő nem ártott Szevesnek fuvalma
Sem hófészus Tengeri hanghódás unalma;
Arohár borisza hajó töres halma.
De a mi Sireniünk szerrett má's eneket
Melly noha végártal Ifjához s Venéket
De fél mullya errel a több Sireneket
Hogy a leg-jobb utra veret mindeneket.
E nem ifalárd Siren Veselemjé Ifván
A kinek Primerek Sirenek példaván
Siolott is nyelohen; de jó utra híván
Arohár kék rózsáran jártal tantörögrán
Ugyan is areit volt Ország ör alloja
Hogy az igaz utnak lenne Stráfolója Ex.

Extelle is Tifre' s nem volt hatrálója
Mig fremet be lepné Halál poh-háfolója. 159.
Zelhyát et is érte meg-furván Pallygát
Meg-hatrolt hatránah tartva nyert Pálmáját
A Györedelmefnek vette Koronáját
S abban meg-hatfolta Kírlust Körsillgát
E Körsil nyugalma várt ifendesegeinek
Eren Velt pihenést el-bádjatt delhenek;
Ita néri Sz. Simeon Dveritőjének
Zengeder frájába a Sion Enek.
Es Enek fravára oh ha mi is futnánk
S Dününk föltér utján Sövernéket gyujtánk
Uj Jerusalembé birony máid el-jutnánk
Ott tífra heréket Jézusunk nyugtánk.
Má's.

Szeres Musám Gyemánt Táblálat magadnak
Soh Szár Eftendőhig mellyek meg maradnak
Eméftető Tűz miatt ifroe nem olvadnak
Papíros módjára et is nem rothadnak.
Íj verter arohra Ifos Dánsi Katárol
Regi Urí Hárbot lett frómaraifárol
Kegyes Eletek egefr Follyáifárol
Vegre oh Fajdalom! nem varr Halálával
Id-fel tartos Arany Delülhet Siapfeger
Éhes Lihomnál kedveft Sürrefseger
Páros Eletek Fohellerefseger
Es Férjével együtt nyugva Femesseger.

Hogy

160 Hogy így mind addiglan éyen jó Híveben.
 Mig a' Halah ufina! Tengerhét Vöröben
 Es mig rajzih a' Meli Hybla mezejében
 Vagy mig jár a' frész Nap selyes Szekerében.
 Kerdvén e' Munkához ne hüvef! aróhat
 A' kih Vers iráfra ha adja magohat
 Ohajtján Helicon. Parnafus Halmohat
 Bárvány Apollora bírván ott dolgohat
 Krifus Scholajában Te nem így tanultál
 Apollotul jóha Verset nem tudtál.
 De még is ahár melly nagy Dolghorvultál.
 Probát Verfejddel abban boldogultál
 Jobb arétt fel memmed Sion Sz. Hegyére
 A' Keresztgyénefent Tanulo-Helyére
 Hadd-meg Térdedet ott Jéhus Kévére
 Kérvén: Vigye Versed trelorott Végére.
 A' nagy Dámf. Haimah Ur! Méltosága
 Regi nagy Hemrete legyes Durgosága
 Haraja mellett tett gyahor Farságaga
 Nyilvái vagon: Endja ert Ecce! Orfaga.
 Férfi világra már Musám Prof. Dámf. Katara
 El kezdett Munkádnak Materijára
 Vedd öter Verfejnek repülő Pranyára
 S emet-fel az Egnel Ifillagos Dolgára.
 Avagy vidd addig frant es Kegyes Dolgait
 Hol a' Vivado Nap fel korra lovait
 Vagy Efrére helve a' Tengeri Halyais
 Suti es nyugtatja Kárpali gondjait.
 H. Sc. Draflurini in Contumacia.

Dussuro Vörösek: mellyek icattattal F.A. 98. és
K.R.I.S.T.I.N.A Afzszonyhárah Utolsó Tisztos
Ségénél megadára, Tiszteletes Anyjának
és Ammájának mellyen megsebesített Sínél
Vigasztalására.

Születésem óta Regimént vezényben
Híms oly szép virág szál Cilorignak kertében
Sem piros Floránnak kies Ligetében,
Sem munkás Gerejék tágas Mergjében
Sem Meinoufnak Alma's Erdejében:
A mellynél ne efrék végző hervadása,
Hamar enyészése és földre hullása
Ha azt a melegnek kemény ostromlása,
Vagy a fagyos sírnel megcsapja fuvása.
PATAKI K.R.I.S.T.I.N.A é doloz példája
En vagyok, ki valék mosolygó Koszája
Szüleim kertiért, de Halál orvaja
Eljöven, elhunyék Elegen Szivrája.

Két napra, két hétre és egy Esztendőre
Tegyetek Elegen, ha kéres időre:
Amíg Édes Anyám bosszatott Emlőre
De most Memis-Országba palusított előre.
Valék Szüleimmel egész Reményfegyér
Tiszteletes Harok kívánt Díjjá
Igy ma lettem mérgező Halál Nyeresége
És kedves Nevelőim nagy Keserűsége

Minden Erben etc.

162
Nemhogy pedig elhunyt Nagy Eteleme
Felnyitom tácharát búfaro Szivemnek
Haljátok meg hirtel kék Temetefennél
Nagján jelen vagytok rendit Dezedemnek.
Dusurik Edes Atyárol való Nagy Ammától
Kémrs. Nánási Kristina Afrikonytól, Né-
hai Tek. Kémrs. Udósbó Pataki János
Uram Övegyétől. ~~Dics. am. fia. János.~~

Edes Atyám Ammá Szerelemes Nagy Anyám!
Nánási Kristina jó és kegyes Dajkám!
Daj. miként ohora kellednek nyavalyám
Fajdalmaim, mely miatt Siemeim be-hunyám!

Dár yal eggerlen egy his Anohatsádok
Kebeldben nevel kedves Kristinádok
Még egyfőre láthatod vala Kocádok
Salám könnyitette volna ez Pállyádok

Végfi Orájár én Etemnek ohorta
A Hunkö, linolt, mely én veam horta
Solfágár s Testemet amygira linorta
Első nyilaval, hogy attol meg jorta.

Még jorta akkorán dajkálhádok
Mihor ohajtorem vala jó válladar.
Mellyel észfellek fapadarakat
Peldas Nagy Anyai his indulatokat.
Most aris ölelte engedd hadd sorullyak

Anyai

Anyai ruhához és keredhez nyullyak 163
Hidék lereimmel és ofrtan jöndullyak
Seter Daltorslómba, melyben Porra vallyak.
Peldas Keggyességet mert horram vifeltel
Etelemben yal nem lebleden neveltél
Halálomnak híven oh. mit nem unveltél
Keszénységű Ertő bánattal el-teltél.
Jofágódat én meg-jutalmartassa
Arvaságódat ally, exet talpra állassa
Hogy aró senmi Siel-vep meg-ne mörvithassa
Annál inkább jóha fel-ne forgathassa!

Dusurik Edes Atyától Pataki Daniel Urantól.
A hirtel jöb provogato nyomorufagi höröte frivend
Öröme első Siulotte egyetlen egye vala.

Öröme
Gyrteltes Atyám Pataki Daniel!
Mifohas jó Urva veretö Ariel!
Er Eklegiában kedves Samaniel!
Istentől adatott igaz Nathanael!
El hírem öröme váltározott Szivednek
Örömmé, mert valék terhes injegeonak
Könnyebitésem bajos élednek
Mig éltek láthatad első-früldédenek.
EDES ATYÁM! minar mit tudjak mondani?
Szólnak, de én epen nem tudok szólani;
Mert his kopocsomba be-lettek szállani
Nélem és PESSZOM elött meg-állani

Szólok

2. Laki Eltő József és Nagy Anyám.
Halmagyi Mária. Szerelmes Nagy Anyám.
Kérem nem láthatok s' szemem. Bé-hunyám.
De jó kívánságom veátok igit hagyjam.
A Nemzeti Honi Rajtatók Szerelme
Tisztes Fejtelme nyugovón kégyelme:
Mindem dolgotok ő legyen Védelme,
Es Gyermekitök kívánt Segedelme.
Tisztelem Eltét, mint édes Páma ag,
Aldaföldet leöven Haratok gardag s' tag,
Es midőn lejöve harátok is. bé-hag
Az Halál; ne aryan akkor, mikor le-vág.

Dusfurik Edes Anya Testvéreitől Tisz. Sáros
Pataki József Urától az Erdélyi Reform. Sz.
Ekklesiád Ordinarius Typographus, Post-
setől: emel. Felefeletől. Permeletől. Es Se-
relmes Nemzetől Pataki Mária Asszonytól
a Hungári Vener. Fractus Hapinas Esperes-
tyeneti Tisz. Tudos Lászlóval Intre Gerent
Uram Haras Tiszától es Tisz. Fejtelől s' Gyem.

Mind ki veáram lévő kedves Testvérei
Pataki József és Mária. Vécsei
Szerelmes Anyamnak s' kék most kedvesei.
Telen nem lehetek mind, Szerelmesei.

Szamos

Szamos Erdélyi e földön élgetek 167.
Háltrion szentes Napokat ergetek
Szerelmesei minden Döben leggetek
Vegre Nemzetben örök Játalmat végetek.

Dusfurik Edes Anya Testvér Öffentől Zilah
Eltető Samuel es József kedves Dátvától
Leira Nemes Maros-Vasárhelyi R. Colleg.
tanulmányok folytatásán.

Edes Anyám Testvér Szerelmes Öffei
Samuel es József Öffentől Disrei
Szerelmes Dátvától. bé-hunyta Seimei
Testem. Kégyenből eret Desredei.
Ugy illatorratok, mint Sáros Rofai
Leggetek Nagy Anyám s' Anyamnak Jállyai:
Kégyenből fel mint Elm. Pálmái.
Ugy kégyenből mint az Eg Szikeai.

Dusfurik Edes Nagy Anya lineáján lévő Testvérek
Nem Sáros Pataki Familiától, ugy printen Edes
Nagy Anya lineáján lévő Tisz. Fel. Vén. Há-
nafi Familiától. Es Edes Anya lineáján le-
vő Nemes es Nemzetes Zilahi Eltő Famili-
ától.

Edes Szüleimnek Jép Familiájai
Haratok igit legrnek. Aldaföld Summái:
Tisztelem Arany Döben Jállyai
Familiától, mig folytatásán.

Minden sorfatahat In' Jobb kezere
168. Végge és titeket Szent Dicsőféjére.
Sohány életem, juttasson Végére
A Sz. Paradisom lics merejére.

Dusfarih Tifrt's Püspök Uram! és az ö
Kegye Tekt's és Tifrt's Háranah hűsü
és Nagy Tagjaitól: a hű ötet freretel.

~~Sz. János~~
Tifrteltes Püspök Uram! ki Dajlaja
Vagy Edes Atyám! és In' Profetaja
Emlékeresben van nálam Harad tája
Mert vagy Igarfagnak Difesz Koronaja.
Aldajával Isken körmül véggefoged körmül végge.
Virágro Haraddal hasonlo tot teyen
Es mikor Eltetel a' Vég pontra meggen
A Sz. Paradisom jutalmatah leyen.

Dusfarih Tekt's Dobai Sándor Inspector Ca-
rator Urtól, és Tekt's Matolcsi Dico Dor
Sára Afzromy tol, minc miltortatott kegyes
Kereget Atya és Anya Jautocitor.

Dobai Sándor Ue Kegyes Jautorom
Matolcsi Sáraddal mondhatom Jutorom
Vallatoh mig esik most hietelen Torom
A' mikor el domleh e földi Sátorom
Inja fel nevetel Isten Tenyerere
Miltortatasson böven drága Keggelmeve

Legyen Eltetett hűleges verere
Ae borison homályos vig napstoh jenyere 169.

Dusfarih Tifrt's Vajasdi Uramtól és egefs
Haratol.

Jorditom Szavaim hio Profetajára
Istennel, és egefs Virágro Harára
Er Ekklesiának Lelli Paptorára
E' földi Brenyegend vika Feldajára.

Istennel terjedjen veaja Adaja
Egefs Hararais prallyon Adomaja
Siorongato Inseg ne legyen romlaja
A' Vajasdi Haranah mig lefz Virágraja.

Dusfarih a' Zilahi Nemes Ekklesia' Kegyes Cura-
toraitól: Tekt's Sz. Jován Urtól és Mrs Diabo
Simon Uramtól és freretmesseiktől.

Er Ekklesiának jo Curatorai
'Sérelmes Güleim' Kegyes jo Urai!
Aldajott vátok bövleges arjai
Szállyanah ~~nyilvántartás~~ Egefs Atyai.

Isten Haratott hio oltalmazaja
's Kedvesített Kegyes táplálaja
Legyen Kegyessegtel Jutalmartataja
A' Jenyeg Egebben meg- koronáraja.

Dusfarih

170. Duszurik Velle Dajhalhodott Szűs Mártomé
Laghai Jerentné Dorbel Gyocyné Szabo Dalmir
né's Öreg Molnár Mihályné, jó Árszomgyaitól
és erőt kedveseitől.

Szűs Mártomé
Istentem Szivemre a' ti. Kevetelés
Kik dajhalhodott's hiv Kezességetek
Halalos Ágyamban gondos Viseletetek
Horám mutatátok igaz Hűségtek.

Dajhalhodatok Aldásai terjeszre
Az Ur Haratolra's Rátok ne erezre
Du, bánatnak árját, jól el vesze meszre
Jo. felekedemre szivetek' gerjeszre.

Duszurik a' Zilah Sz. Ekklesiától az ö. Edes
Allyára is bíratott nyájtól: a' kik ötet de-
vették életben és meg tisztelték elhőltöre-
leben.

Jesus Krisztusomnak Szerelmes Mártája
Zilah Várossánál Szent Ekklesiája
Edes Allyám rá is bíratott Nyája
Nyugodjék-meg rajtad Szépsejnek Pátrája.

Mindnyájon tölletel duszuron Végteve
Kik Edes Szűslein' kezeségére
Jöttek temetése'm meg tisztelésére
Jel. öröklertetek én Sz. Kezére.

Istentem.

Istentemartassa-meg é. szep Kezességet 171.
Az Isten, és adjon Német Kezességet
É. földön, Aldást, és hivant Kezességet
Vegre a' Memyeltben Örök Duszóseget.
Vege.

Istentem Zilahon v. d. Maji terhes és fro-
Latlan bajaim körötte új Rectorfájam-ban:
1757. Ept. Nagy Sámuel.

Istentem Zilahon

172.

173.
DOLGOK VESE

mellyek irattak az árnyék Világban Elete
nel Javaszra ki-mutó kifestő Vajászi
Jánosnak tisztelgésből Temetkezés
alkalmatosságára

Javaszhoz Violák szépen virágornak
kedvesen kertekben Rosák illatának
De ha az hideg ősz eljő meg változik
Színükben és korát virág helyett bornak
Ugyen viszontagság alá rekesztetett
Az Ember is minthogy Sárba lerakott
A kinek ha Élet tegnap engedett
Ma oh nagy válság... Sírba rekesztett
Im Vajászi János e dolgot példája
En vágynék, mert tegnap Eletek Rosája
Frissen illatozott de Halál kaprása
Ma le-messze és lön koporsó példája

Oh.

17th Oh fromosa Danat! mellyre ifjüggesztetlek
Szüleim Fejéket s Dunak exersztetlek
Eszöf fremeket Könybe merítettetlek
Ortrajokat süvü záporral hintetlek
Moha borult Fenyem nem remelt Felhöben
De van Jofusánál mar egész eröben
Meg-nem keveredvén Világi fertöben
Jestem lesz ott hol most elhem jövöben

1st Duszurik Fiset. Wajász Mihály Uram
tal mint Edes Anyától es Fiset. Wajász
Uram Elete Parjától Sebes Eszében
Aprónytól mint Edes Anyától.

Fiszteletes Anyam! ki engem szerezte
Wajász Mihály! es igen kedveltet
Tudom Halálomon mellyen meg sebhettél
Munkogy Jánosóval Jokat remethettél
Fiszteletes Anyam! emlitem Nevedet
Sebes Eszében. mert tudom sebesedett
Süvü mindan látod halva kedvesed.

Ki sokszor vigasztalt Egyszer s Fiset 175
Szerelemes Szüleim ar Istén Alkasa
Szállyon Haratolra s ne legyen vonlása
Eletetk; hanem legyen viragosa
E Világból a mig lepen ki mulása.

2do Duszurik Sebes Kristina Aprónytól
a ki igen szeretett ötet es neli Dajhájáról

Forditom fravam Sebes Kristinára
A ifjta Szüretnek szép Koránjár
Rövid Eletemnek legyes Dajhájár
S így nyuglom Alkasm Anyafiságára
Jutalmartassa meg én hűségedet

En horram mutatott nagy kegyességedet
Kedvellye es adja meg szép Szüretszegedet
Halgassa meg Memyhol minden kegyedet

3to Duszurik edes Dajgyától: Mihálytól
Fogytól, Terentstől es hűdet áffetől
Hemnyeitől: Eszébettől es Sarától

176. Mihály György, Ferencz, Pál Leóvesztő
Ereket és Sára vegző befejeim
Horratok fordítom és könyörgéseim
Istenhez nyúlom és Efelerefeim:
Mint a tiszta Égnek hajnali harangja
Drága gyónor módjára magam mulasztja
Legyetek mindnyájan Krisztusnak illaga
Ó Dúfölegere, mert er aharajja.

177. Dúfűrök Lektör Dobai Sándor Antal
és Lektör Dobai Sándorné Árpád: a ki
nek a Meg holt Kereszt Isten volt.

Dobai Sándor Úr Elete Parjára
Drága Keggyességű riola Sárjára
Szent Keresztjének egyik Tatorával
Ellyen banez nélkül mint Sár Hararal
Mind kellen, mivelhogy Keggyességű Lektör
Vagyat: a mely Pella jallott nemfoltja
Favarrak töltetel Nyilatott Lektör
Alapán az Úr Jézus egyenes Kört.

178. Dúfűrök Lektör. Pálali Urantol és Lektör
Lektör a Nagy Jézusommal Lektör és
vegy Pálali István Árpád egyen.

179. Jézus Isten hív Profetajára
Pálali Daniel's Elete Parjára
Jelutnak befejeim és Sár Amjára
Lektör Lektör Kereszt Ároni Harara
Dolgaidat Isten Vegge Jób Parjára
Siesse Hararal Vigasztalására
Elednek álljon kepen alalmára
Es Hararalnak illatorajára.

180. Dúfűrök Köröfegese az egész Lektör
Kereszt és Kereszt Sár Famihatal.

Lektör Kereszt Sár Famihatal!!
Elregiül töltetel egy Árpád fia:
Jézus Lektör Istennek hogy most ki malmia
Kellene Lektörnek és Jézusnak Lektör.
Szer Famihatal az Isten Keresztjére
Hicetel's Kereszt Egetig Keresztjére
Az egész Monumfal gantat vesse meg.

178: Alapár újísa rajtatók's gerjeszke
his Dussurik az egész Halotti, Frequentiátok.

Vegsi Fisztessegem fromora Hajjára
Kih egyben gyűjtetel Sicom ajtajára:
A minden Előtt indulcam újára
Isten méltortafson mindent Jutalmára
Hidegült Testemnek Doljár mári fogjátok
Földnek mint Annymah eremmel agjátok.
Alig a Trombita pro horram's ti harminak
Esterik hogy legyen Nemny velem haratok
VEGE

Ereket irtam 22. dik Auguszt. Dítahi
Uj Beclor koromban májafior.
1757.

FINIS